

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 094377 22 Kž
Novi Travnik, 14.06.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazrele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Vesne Vujica, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Mironije Jozak, u krivičnom predmetu protiv optužene D.B., zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094377 20 K od 29.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.06.2022. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i člana 50. tačka b) i člana 51. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094377 20 K od 29.11.2021. godine u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako da se optužena D.B., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašena krivom, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094377 20 K od 29.11.2021. godine, optužena D.B. oglašena je krivom da je počinila krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH za koje joj je tom presudom izrečena uvjetna osuda kojom se optuženoj utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 3 mjeseca i određuje rok provjeravanja u trajanju od 2 godine. Pored toga istom odlukom od optužene je trajno oduzeta opojna droga koja je predmet postupka i istovremeno odlučeno da se ta droga ima uništiti, te je obavezana da naknadi troškove krivičnog postupka plaćanjem paušala u iznosu od 100,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženoj izreći strožija krivičnopravna sankcija. U obrazloženju žalbe se ukazuje da prvostepeni sud pri odlučivanju o krivičnoj sankciji nije u dovoljnoj mjeri cijenio težinu počinjenog djela i njegove štetne posljedice, da je prevelik značaj dat

priznanju krivnje iako se ne radi o priznanju prije otvaranja glavnog pretresa nego tek na glavnom pretresu i da je takvo priznanje rezultat suočenja optužene sa dokazima tužilaštva nego rezultat njene želje za efikasnijim okončanjem krivičnog postupka, kao i da se kao olakšavajuća okolnost pogrešno cijeni vremenski protek od izvršenja djela do okončanja postupka (3 godine), jer se ne obrazlaže zašto bi to bila olakšavajuća okolnost. Žalbom se posebno ukazuje da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio činjenicu da se radi o teškoj opojnoj drogi Amfetamin niti količinu te droge od 15,036 grama, a uz to je predmet postupka i opojna droga Cannabis u količini od 2,891 grama, sve upakovano u više paketića. Zbog toga se žalbom zaključuje da se uvjetnom osudom ne može postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. stav 1. tačke a), c) i d) Krivičnog zakona Federacije BiH.

Optužena je preko svoje braniteljice Dijane Hadžijusufović, advokata iz Bugojna, podnijela odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice u kojem se ističe da je odbrana u ranoj fazi krivičnog postupka tužilaštvu nudila zaključenje sporazuma o priznanju krivnje, da je optužena priznala izvršenje djela, da se iskreno pokajala, da je materijalnim dokazima utvrđeno kako se vratila ispravnom ponašanju i životu, da je hraniteljica porodice, da poslije ovog događaja nije počinila niti prekršaj, da je samohrana majka, da je sada zaposlena i da tako zarađuje za život svog malodobnog sina, mlađe sestre i majke, te konačno da je optužena trudnica koja čeka drugo dijete za šta se uz žalbu prilaže kopija nalaza specijaliste ginekologa. Polazeći od toga da društvo u cjelini, a posebno pravosuđe u ovakvim slučajevima kada je optuženi i mimo kazne uredio svoj život, treba dati potporu i šansu za nastavak normalnog života u odgovoru se na kraju zaključuje da je žalba tužilaštva neosnovana i predlaže da se ista kao takva odbije u cijelosti.

Kantonalna tužiteljica, optužena i braniteljica nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Kantonalna tužiteljica s pravom ukazuje da protek vremena od 3 godine od izvršenja djela do donošenja prvostepene presude, a u kojem periodu optužena prema stanju u spisu nije počinila novo krivično djelo, ne predstavlja olakšavajuću okolnost, jer se taj vremenski interval ne može prihvatiti kao dovoljan za izvođenje zaključka kako je optužena trajno promijenila svoje ponašanje i isto uskladila sa općeprihvaćenim društvenim normama. Nadalje, žalbom se također osnovano ukazuje da priznanje izvršenja krivičnog djela na glavnom pretresu nema onu težinu kao kada se to priznanje da pred sudijom za prethodno saslušanje čime se želi kazati da je optužena, ako zaista bezrezervno prihvata svoju krivnju onda neprihvaćena ponuda odbrane za zaključenje sporazuma o priznanju krivnje nije razlogom da se takvo priznanje ne da pred sudijom za prethodno saslušanje. Nejasno je zašto prvostepeni sud činjenicu da je optužena u vrijeme izvršenja krivičnog djela imala 25 godina života cijeni kao olakšavajuću okolnost. S druge strane prvostepeni sud uopće ne

cijeni o kojoj količini opojne droge se radi, kao i da se radi o dvije različite vrste. Kada se uz prednje ima u vidu da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora od 1 do 10 godina, što također ukazuje na težinu djela i namjeru zakonodavca da zaštiti djecu i omladinu od štetnih posljedica konzumiranja opojne droge, onda se i po ocjeni ovog suda uvjetna osuda pokazuje kao neprimjerena težini počinjenog krivičnog djela uz uvjerenje da se sa takvom mjerom upozorenja ne može postići propisna svrha kažnjavanja pri čemu se u ovom slučaju posebno misli i na svrhu propisanu članom 42. tačka c) Krivičnog zakona Federacije BiH tj. da se na ostale utiče da ne učine krivična djela. Time se želi kazati da se svrha kažnjavanja, naročito za ovakvu vrstu krivičnih djela, ne može promatrati samo u odnosu na optuženu kao počinioca i uvjerenje da će se uvjetnom osudom postići njeno prevaspitanje i uticati da u buduće ne čini krivična djela, nego i u odnosu na ostale potencijalne počinioce, jer izricanje uvjetne osude za ovakvo teško krivično djelo, i kada je počinilac ranije neosuđivan, po nalaženju ovog suda ne može biti dovoljno upozorenje drugima da ne počine ovo krivično djelo, naročito u vrijeme pojačane borbe u suzbijanju prometa opojnih droga, a o čemu se skoro svakodnevno putem medija izvještava javnost.

Zbog toga je žalbu kantonalne tužiteljice bilo nužno uvažiti kao osnovanu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako što će se optužena osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca kojom će se po ocjeni ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine isto. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenom kaznom zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optužene i na koje se ukazuje odgovorom na žalbu kada se ima u vidu da je za predmetno krivično djelo kao minimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, dakle da je optuženoj ovom presudom izrečena kazna zatvora skoro maksimalnim ublažavanjem ispod granice propisne zakonom tako što sud nalazi da priznanje krivnje, te njen porodični i socijalni položaj, imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti koje ukazuju da se i znatno ublaženom kaznom ispod minimalne zapriječene može postići svrha kažnjavanja, naročito prema optuženoj. Ista kazna istovremeno pruža mogućnost njenog izvršenja i na drugi zakonom propisani način, osim izdržavanja u kaznenoj ustanovi, a imajući u vidu da je optužena majka jednog malodobnog djeteta i očekivano drugog.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Mironija Jozak

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.